

Resten er det ærede Medlem selv lidt vanskelig at diskutere med, thi det ærede Medlem har en meget kedelig Tilbøjelighed til at fordreje Udtalelser, selv om de ere faldne nogle Minutter i Forvejen, og til at fremsætte, som det hedder i en vis provisorisk Lov, forvanskede Kendsgemninger. Det ærede Medlem paastod nu for anden eller tredie Gang, at det Ændringsforslag, der foreligger her om Skovarbejdernes Løn, har været præsenteret for mig i Finansudvalget. Det er jo den rene og skære Usandhed. Der har staaet paa et Stykke Papir en Sætning, at man ønskede at forhandle med mig om en Bevilling til Forhøjelse af Skovarbejdernes Løn. Paa den derved givne Anledning udtalte jeg mig i Finansudvalget ud fra den Forudsætning, at det var Silkeborg Skovdistrikts Arbejders Forhold, det angik, og det ærede Medlem gjorde ikke mindste Forsøg paa at retlede mig i saa Henseende, ikke med et eneste Ord, ikke med en Antydning gav han til Kende, at jeg svævede i en Misforstaaelse med Hensyn til den Opskrift paa dette Papir. Alligevel har han den Dristighed her i Tinget for anden eller tredie Gang at paastaa, at det Ændringsforslag, her er stillet, har været præsenteret for mig, endskønt det, der er det vigtigste af det hele, Forhøjelse af Akkordprisen med 20 pCt., ikke har været nævnt med et Ord, hverken mundtlig, skriftlig eller paa Tryk. Ikke i nogen som helst Form er der ført nogen som helst Forhandling med mig. Ikke desto mindre har det ærede Medlem den meget mærkelige Frejdighed og Dristighed for ikke at sige noget andet, at paastaa for anden eller tredie Gang, at dette Forslag har været præsenteret for mig i Finansudvalget.

Saa siger det ærede Medlem, at jeg vil da ikke benægte, at et Samraadsspørgsmaal kan give sig Udtryk i Ændringsforslag senere. Nej, selvfølgelig, hvis Ministeren af Samraadet finder Anledning til at stille Forslag . . . . (K. M. Klausen: Eller vi) . . . . Javel, men det har det ærede Medlem ikke sagt, han vilde, det er sket bag Konferencens Ryg, om jeg saa maa sige. Det ærede Medlem har ikke med et Ord sagt, at han ønskede at stille Forslag, og det er det ærede Medlems

Pligt, hvis han ønsker at faa noget ud af en Sag, Pligt, ikke overfor mig . . . . (K. M. Klausen: Det anvende vi aldrig) . . . . det er det ærede Medlems Fejl, at han ikke anvender det . . . det er altsaa en Pligt ikke overfor mig eller en anden Minister, men overfor den Sag, man vil fremme, at søge at bringe den frem i fuldt, klart Lys, saa at den kan blive drøftet til rette Tid og Sted, og ikke at sidde og tie til, at Ministeren i god Tro taler ud fra en Forudsætning, som det ærede Medlem senere hævder var forkert, og saa bagefter overfalde ham med et Ændringsforslag, hvis Indhold han aldrig har set eller hørt Tale om.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) siger, at det er Statens Skovarbejdere, der er Tale om, og ikke noget andet. Ja, det kunde det ærede Medlem naturligvis lide, at vi ikke rørte ved Forholdene her i København eller ved de Lønninger, som Københavns Kommune giver sine Arbejdere. I det hele taget det at pille ved den Administration, Socialdemokraterne udfolde her i København, er vistnok i det ærede Medlems Øjne noget nær en Forbrydelse. Desuagtet har jeg tilladt mig at pille ved den Administration, som de Herrer udfolde her i København, fordi jeg mener ikke, at den er eksemplarisk i alle Forhold, og jeg har ønsket i dette Spørgsmaal at holde det ærede Medlem til Lyset. Jeg har ønsket at vise, at naaar han saa stærkt kritiserede den Administration, som den højtærede Landbrugsminister staa i Spidsen for, saa er Forholdet det, at i den Administration, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds er i Spidsen for, lønner man ikke sine Arbejdere paa dette Felt en Smule bedre.

Nu oplyser det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ved at læse op af en Skrivelse, som han i Fjor havde faaet fra Københavns Skovrider, at paa enkelte Punkter var den Betaling, der gjaldt for Arbejdere i københavnske Skovdistrikter, større end den, der gjaldt i Statens Skovdistrikter. Men umiddelbart derefter kom den daværende Landbrugsminister og oplyste, at den Skrivelse, som det ærede Medlem for Køben-